

2 La consolidació d'una vocació

El dolor per la mort de Tàrrrega va provocar a Pujol una certa incertesa respecte al seu futur artístic. El 1909 es trasllada a Madrid per completar la seva formació musical (harmonia i composició) al Real Conservatorio.

A poc a poc, va obrint-se camí com a músic. Aconsegueix tocar a la cort espanyola i a Londres amb molt bones crítiques en un moment en què la guitarra es considerava encara un instrument menor.

Comença, així, la seva brillant carrera musical. D'aquest període cal destacar els fets següents:

- Aconsegueix diverses beques de la Diputació de Lleida per continuar amb els estudis musicals.
- Toca per tot l'estat i fa gires de concerts per Europa i sud-amèrica.
- Moren el seu pare (1920) i la seva mare (1921).
- Traslada a París la seva residència habitual.
- Es casa amb la guitarrista andalusa Matilde Cuervas, amb qui continuarà fent concerts (ell tocava repertori clàssic, ella flamenc i, al final, tots dos junts interpretaven música de cambra).
- Estimulat per Felip Pedrell, *pare* del nacionalisme musical espanyol, comença a investigar el passat històric de la guitarra i a publicar les primeres transcripcions de música del renaixement i barroc.
- Paral·lelament als concerts, desenvolupa una important carrera com a compositor, cosa que compagina també amb conferències, classes i cursos internacionals.

Quin pòquer de grans guitarristes!
Andrés Segovia,
Miquel Llobet,
Daniel Fortea i
Emili Pujol

Asseguts: Enrique Garcia (cèlebre lutier),
M. Llobet i E. Pujol